

Rodinkáčik

Časopis Základnej školy Svätej rodiny

Marec 2009

V skratke...

- 21. novembra** boli prváci slávnostne pasovaní za žiakov našej školy.
- 25. novembra** sa naše žiačky zúčastnili výtvarnej súťaže Zdravý životný štýl, ktorú organizovalo CVC Sečovce.
- 4. decembra** pripravili naši žiaci s učiteľmi mikulášsky program pre deti v materských školách v Sečovciach a na Dargove.
- 5. decembra** bola pre žiakov pripravená duchovná obnova u redemptoristov v Chráme Sv. Ducha v Michalovciach za prítomnosti vladyku Milana.
- 14. decembra** žiaci a učitelia pripravili Vianočnú akadémiu.
- 15. a 16. decembra** prebehlo školské kolo matematickej pytagoriády.
- 15. januára** boli priestory našej školy posvätené trojkráľovou vodou.
- 15. januára** absolvovali žiaci 2.–7. ročníka školské kolo Šaliansky Mat'ko.
- 16. a 17. januára** sa uskutočnil slávnostný zápis budúcich prváčikov.
- 29. januára** sa stretli učitelia s vladykom Milanom pri príležitosti Dňa učiteľov cirkevných škôl.
- 14. februára** Školský klub detí potešil svojich najbližších Srdiečkovým popoludním.
- 19. februára** pripravili žiaci 9. ročníka pre svojich spolužiakov Ples spojený s karnevalom.
- 19. februára** sa 2 dvojice žiakov 6. ročníka zúčastnili vedomostnej súťaže Dvaja z jednej lavice, ktorú organizovalo CVC Sečovce.
- 20. februára** sa niektorí naši žiaci zúčastnili sánkovačky v Litmanovej.
- 5. marca** mali prváci otvorenú hodinu pre svojich rodičov.
- 11. marca** sa uskutočnilo Testovanie 9 žiakov 9. ročníka a žiaci I. stupňa mali duchovnú obnovu v našej kaplnke spojenú s Krížovou cestou v gréckokatolíckom chráme.
- 20. marca** prebehli okresné kolá Biblickej olympiády v Trebišove a v Sečovciach. Vo večerných hodinách sa modlili naši žiaci Krížovú cestu v rímskokatolíckom chráme v Sečovciach.
- 20. marca** sa uskutočnila súťaž vlastnej literárnej tvorby Kasardov Zemplín, organizovaná Mestskou knižnicou a MO Matice slovenskej v Sečovciach. Svojimi prácami ju obohatili aj naši žiaci.
- 21. marca** sme prijali pozvanie na celoslovenskú súťaž v prednese kresťanskej poézie a prózy Slovom o Tvojej láske v Bratislave.
- 26. marca** sa žiaci modlili Krížovú cestu za nenarodené deti v gréckokatolíckom chráme v Sečovciach.

Prečo je Popolcová streda v stredu? Má biblické korene?

Začiatok Pôstneho obdobia v skutočnosti pripadá na 47. deň pred Veľkonočnou nedeľou, ktorým je vždy streda.. Tento čas je výzvou na obnovu zmýšľania i správania sa, s pohľadom upretým na Krista, ktorý trpel a vstal z mŕtvych.

Pôstne obdobie začalo. Kresťan má úlohu prehodnocovať život. Slzy pokánia nie sú na škodu, nemusia byť sprevádzané publicitou. No tiež nesmú byť iba hereckým výkonom hodným tragédia. Kresťan môže zvolať: „Som hriešny, mnoho ráz som sklamal, no evanjelium ako čistota naslovovzatá musí zostať!“ Nechce revidovať evanjelium, ale svoje zmýšľanie. Všetky vzťahy na svete by sa zlepšili, ak by ľudia skúmali najprv seba, ak by vyťahovali najprv brvná zo svojho oka, ak by sa vyznačovali náročnosťou na seba.

Svätý Otec Benedikt XVI. v posolstve na Pôstne obdobie pripomenul, že kresťan má „prekontrolovať všetky chute svojej prirodzenosti, lebo tá je nakazená hriechom“. Svoje „chute“ máme podrobiť prieskumu. Nemusi ísť iba o chute vo vzťahu ku gastronómii, ale aj o naše verejné či skryté chůtky v oblasti morálnej. Pod strojeným

povrchom masky zrelého kresťana občas vidieť zárodky či pokročilé prejavy rozmanitých „chůtok“ urážajúcich ľudskú dôstojnosť. Tam treba začať – od seba. Najprv pestovať chuť na všetko ušľachtilé, kde vrcholom ušľachtlosti je sám Boh. On bude potom riadiť všetky naše chute a usmerňovať všetky naše chute a usmerňovať naše túžby. Vynechať Boha z tejto činnosti by znamenalo vystaviť sa riziku zvrátenosti. Meradlo našich chutí má byť Ježiš, ktorého „Duch hnal na púšť“.

Zvoľme si dobrovoľnú cestu pôstnej púšte, aby sme svoje chute usporiadali, korigovali, usmerňovali a riadili najmä túžbou po Bohu a večnej spásy. Evanjelium musí zostať, zmiznúť, musí iba zloba. Zostať má aj človek, ktorý je uzdravený púšťou a je pripravený začať nový život.

Katolícke noviny

Fašiangy sme ukončili karnevalom

Jedného zimného dňa dostali naše spolužiačky, Miša Bejdová, Monika Miklošová a Anička Poľanská, nápad zorganizovať ples spojený s karnevalom na našej škole. Do organizácie sa mal zapojiť celý 9. ročník.

18. februára sme už mali skoro všetko pripravené, chýbali už len menšie detaily, ako napríklad občerstvenie a hudba. A tak sa vybral pán zástupca spolu s našimi troma spolužiačkami na nákup. Ráno 19. februára sme s úsmevom dorazili do školy, prezliekli sa a išli pripravovať sálu v Sportcaffé. Najprv sme premiestňovali stoličky a stoly, potom sme fúkali balóny a vyzdobovali sálu konfetami a inými ozdobami. Po tejto príprave sme zavolali všetkých učiteľov a žiakov. Žiaci od prvého po piaty ročník mali rôzne masky a zvyšné ročníky neboli len tak obyčajne oblečené. Väčšina dievčat mala plesové šaty a chlapci boli zasa veľmi dobre upravení a mali krajšie oblečenie ako vo všedný deň. Moderátorkami plesu boli Radka Šutláková a Anička Poľanská. Keď žiaci s učiteľmi dorazili do sály, moderátorky ich privítali, prihovorili sa všetkým a začala sa voľná zábava.

Po prvom tanečnom kole sa začalo vyhodnocovanie masiek 1. ročníka. Žiaci tancovali na vybranú pesničku a porota, v ktorej boli Monika Miklošová, Jožka Špavelková, Janko Fekete a Katka Stričková, vybrali najkrajšiu masku. Vyhrala Soňa Bukatová.

Potom sa rozdávali lístky na tombolu a opäť pokračovala voľná zábava, v ktorej sa už tancoval aj veľmi zaujímavý Belgický tanec. Po tomto tanečnom kole bolo vyhodnotenie najkrajšej masky 2. – 4. ročníka. Medzi druhákmi bol najlepší Števo Ančočík, za tretí ročník Vikina Poľanská a za štvrtý ročník Dávid Kubica. Po vyhodnotení masiek boli súťaže a vylosovanie tomboly. Voľná zábava pokračovala až do obedňajšej prestávky. Nasledoval obed. Po obede sa do sály vrátili a v zábave pokračovali už len starší žiaci. Na záver bol vyhlásený kráľ a kráľovná plesu. Kráľom sa stal náš triedny učiteľ Ivan Kmec a kráľovnou Michaela Bejdová. Domov sme odchádzali s dobrým pocitom, že karneval spojený s plesom nám aj tento rok vyšiel a každému sa páčil.

*Lucia Ceperková, Jozefína Špavelková,
9. ročník*

Tretiaci o karnevale

Na karnevale som bol vojak. Mal som oblečené maskáče a vojenské tričko. Ako rekvizity boli pištoľ a dýka. Bol to ten najlepší karneval! Dúfam, že nabudúce vyhrám tombolu a súťaž o najkrajšiu masku.

Boris Bača

Na karnevale som bola hviezda. Na sebe som mala žlté šaty a na hlave som mala hviezdičku. Pomáhala mi pri tom pani vychovateľka Kutná. Ona mi hviezdu vystrihla. Keď sme sa vrátili, šli sme na obed a potom po mňa prišla mamka. Bol to úžasný zážitok.

Katka Pristášová

Na školskom karnevale som bol hokejista. Na sebe som mal dres, chrániče na kolená, hokejku a korčule. Mamka s ockom mi kúpili dres a hokejku. Ostatné som si zariadil ja. Cítil som sa tam ako na diskotéke.

Dávid Rinik

V škole sme mali karneval. Bola som čarodejnica. Mala som oblečené čierne šaty, veľký klobúk, hnedé kučeravé dlhé vlasy

a škra-bošku na tvár. Veľmi som sa tešila, lebo som vyhrala. Dostala som pero, listové papiere a plastelínu. Bol to môj najlepší zážitok. Cítili sme sa tam ako doma. Ja s Biankou sme tancovali aj Belgický tanec.

Viktória Poľanská

Tento rok som bol na karnevale pirát. Mal som na sebe košeľu, tri opasky, naušnicu, pirátsku čiapku, pirátsku pásku, meč, pištoľ, fúzy a rifle. Hrali sme stolič-kový tanec. Vypadol som hneď na začiatku. Vyhral Dávid Doboš. Pukali sme balóny. Zabávali sme sa. Veľmi dobré boli čipsy. Chcem to zažiť ešte raz.

Benjamín Ančočík

Ja som bol na karnevale boxer. Mal som oblečené tričko a boxerské rukavice. Bolo tam veľa jedenia a malinoviek. Púšťali nám dobré pesničky a bolo tam veľmi dobre.

Dávid Doboš

Výlet do Litmanovej a moja prvá lyžovačka

Prišiel ten očakávaný deň, na ktorý sme sa tešili. Naše jaré prázdniny začínali o deň skôr, a to výletom do zasneženej Litmanovej. Zraz bol určený na dvoch miestach: pred cervou a pred našou školou. Keď sme boli v autobuse všetci, tak sme o 8: 00 vyrazili.

Na začiatku cesty mal o. Miroslav Pohár príhovor, potom sme sa spoločne pomodlili za šťastnú cestu, aby sa nám nič nestalo, a aby sme si tento deň užili naplno. Cesta bola pre niekoho dlhšia a pre niekoho nie, ale našťastie nikomu nebolo nevoľno. Mali sme krátku zastávku

na jednej čerpacej stanici pri Starej Ľubovni, kde sme sa mohli nadýchať čerstvého vzduchu. Potom sme pokračovali v ceste.

Už to do Litmanovej nebolo ďaleko.

Keď sme tam došli, všetci boli užasnutí z toho množstva snehu. Bol to krásny pohľad na zasneženú krajinu. Autobus zastavil pri cirkvi a všetci sme nadšene vybehli do snehu. V chráme sme mali svätú liturgiu, ktorú nám slúžil o. Miroslav a o. Tomáš.

Po skončení liturgie sme šli do jedálne, v ktorej sme dostali výborný teplý obed. Dosýtosti sme sa najedli, aby sme sa vládali sánkovať, kĺzať a lyžovať. Teplo sme sa obliekli a šli sme na svahy. Niektorí šli na menší svah, na ktorom sa sánkovali, kĺzali, šmýkali a šantili. Ostatní sa išli lyžovať a snowbordovať na väčší svah, kde bol aj vlek. Ja som išla tiež na ten väčší svah,

lebo som sa chcela naučiť lyžovať. Kúpili sme si lístky na vlek, obuli sme si lyžiarky a pripli lyže.

Keď som stála na lyžiach, tak som išla skúsiť svoju prvú jazdu. Vyšla som hore na svah najprv menším vlekom a spustila som sa. Prešla som trištvrte svahu a báb, spadla som. Takto som to skúšala dookola, až nakoniec sa vydarila aj jazda bez pádu. Keď som už ako tak vedela lyžovať, tak ma kamarátka Saša a kamarát Noro zavolali na väčší svah. Pohľad zhora, zo svahu, mi

nebol veľmi príjemný. V očiach som mala strach, no konečne som nabrala odvahu spustiť sa.

Ale hneď na začiatku do mňa vrazil jeden malý chlapec, spadla som

a lyže sa mi odopli. To bola pre mňa úplná katastrofa – obúvať si lyže na strmom svahu. Ešte dobre, že tam bol Noro a pomohol mi. Konečne som sa spustila dolu a celý svah som zišla bez pádu. Po tejto jazde som už mala všetkého dosť... . Vypila som teplý čaj a išla som sa prezliecť.

Na svahoch sme sa zdržali približne 3,5 hodiny, takže to nám na vyšantenie a užitie si snehu úplne stačilo. Vyčerpaní sme nastúpili do autobusu.

Zjedli sme to, čo nám ešte zostalo, a rozprávali sa o tom, čo všetko sme zažili. Do Sečoviec sme došli o 19:00 hodine. Rodičia nás už čakali, aby nám pomohli s vecami, ktoré sme tam mali.

Výlet sa každému páčil a všetci boli veľmi radi, že sa tohoto výletu zúčastnili. Tešíme sa na ďalšie výlety, na ktorých zažijeme podobné spoločné zážitky.

Kristína Havrilová, 7. ročník

Rozhovor:

V sérii rozhovorov v našom Rodinkáčiku pokračujeme. Tentoraz sme si na „mušku“ zobrali naše nové pani učiteľky.

Mgr. Dominika Jakubócová, triedna učiteľka 1. ročníka

1. Prečo ste si vybrali práve prácu učiteľky?

Už od malička som chcela byť učiteľkou, ale aj lekárkou.

2. Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Ako malé dievčatko som sa hrávala s bábikami – ja som bola učiteľka a bábiky boli mojimi žiakmi. Rozdávala som známky a veľmi sa mi to páčilo. Túto prácu som si vybrala preto, lebo ma naplňa a je pre mňa radosťou dať niekomu niečo – naučiť ho niečo.

3. Vedeli by ste si predstaviť aj iné povolanie ako byť učiteľkou?

Určite áno (napr. letuškou).

4. Aký bol váš najobľúbenejší a najneobľúbenejší predmet ?

Najobľúbenejších bolo viac, ale ak mám povedať jeden, tak to bola matematika. Najneobľúbenejším predmetom bola fyzika.

5. V ktorej triede sa vám učí najlepšie?

Najlepšie sa mi učí v mojej „prváckej“ triede.

6. Máte domáce zvieratko? (prípadne chceli by ste mať?)

Konkrétne doma nemám. Ale ak som pri babke na návšteve, tak ona má 2 psíkov a 1 mačičku (Markízu). Chcela by som mať psíka.

7. Prečo ste sa rozhodli učiť práve na tejto škole?

Keďže je to cirkevná škola a ja som veriaca, to je jeden z dôvodov prečo práve na tejto škole.

8. Čo robíte vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rada čítam a musím sa priznať, že si aj rada zdriemnem – rada si spím.

9. Čo vás vie potešiť?

Drobnosť, maličkosť – darovaná od srdca, nie z donútenia. Vie ma potešiť aj milý úsmev, pekný slnečný deň, dobrosrdeční ľudia, ktorých je však v dnešnom svete málo.

10. Čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

“Pevné nervy, veľa síl, trpezlivosti pri prekonávaní skúšok, ktoré Vás budú v živote čakať.“

Mgr. Barbora Frajkorová, triedna učiteľka 4. ročníka

1. Prečo ste si vybrali práve prácu učiteľky?

Mám rada deti a práca s nimi ma baví.

2. Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

V detstve som chcela byť všetko možné. Pamätám si na to, že raz som chcela byť aj smetiarka.

3. Vedeli by ste si predstaviť aj iné povolanie ako byť učiteľkou?

Myslím, že áno. Vždy ma lákali remeslá a ručná výroba rôznych úžitkových a dekoračných predmetov. Možno raz....

4. Aký bol váš najobľúbenejší a najneobľúbenejší predmet?

Najobľúbenejším predmetom bola jednoznačne matematika a najneobľúbenejším asi chémia a fyzika.

5. V ktorej triede sa vám učí najlepšie?

Najlepšie sa mi učí v štvrtáckej triede. No môžem povedať, že aj v iných triedach sa mi učí dobre, ak sú žiaci ochotní spolupracovať, majú záujem o tvorivé aktivity a hlavne ak sa im chce (ale to je niekedy veľký problém).

6. Máte domáce zvieratko? (prípadne chceli by ste mať?)

Zvieratká mám veľmi rada a starám sa o 11-ročnú Nelku (waleský špringeršpaniel).

7. Prečo ste sa rozhodli učiť práve na tejto škole?

Cirkevným školám dávam prednosť, pretože som veriaca. Práca na cirkevnej škole nie je len naučiť, ale aj viesť deti k viere, dávať im príklad, rozprávať sa s nimi o Bohu,... a toto ma naplňa.

8. Čo robíte vo voľnom čase?

Ak ma vo voľnom čase chytí tvorivá múza, tak rôznymi technikami vyrábam rozmanité predmety (darčkové krabičky, sviečky, obrázkové koláže, šperkovnice....). Tiež rada čítam, spievam, behám, mám rada prechádzky,..... je toho veľa, len času je málo.

9. Čo vás vie potešiť?

Potešiť ma vedia maličkosti – usmievavé detské tváre s nezbednosťou v očiach, detská radosť, keď ma ráno zobudí slniečko, milé prekvapenia,....

10. Čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Žiakom v našej škole by som chcela odkázať, aby nezabúdali, že BOHU NIČ NIE JE NEMOŽNÉ!!!!!!

Prečo sme najhorší?

Každý učiteľ hovorí, že keď má prísť do našej triedy na hodinu, je vopred zhrozený... Možno preto, lebo na hodinách vyrušujeme a nie sme disciplinovaní. Jednoducho sa nám nechce učiť. Myslím si však, že učiť sa treba a nikto sa z toho nemôže vyvliecť. Každý školský rok nám pridelia triedu blízko zborovne či riaditeľne.

Prečo? No preto, lebo sme najhorší na škole a vystrájame.

V našej triede je aj problém s kamarátstvom, vždy sa hádame, nadávame na seba, proste nie sme kolektív ako ostatné triedy na našej škole. Niekedy im až závidím, ako sa k sebe pekne správajú. A my štekáme po sebe ako psy. Uvediem menší príklad, ktorý sa hlavne týka nás dievčat. Ak povie niekto niečo len tak zo srandy o tom druhom, ten to zoberie ako urážku. Tak vznikajú aj hádky, ale zatiaľ asi len u dievčat. Sme už v ôsmom ročníku a mali by sme si uvedomiť, čo robíme.

Dúfam, že aspoň ten posledný školský rok, keď budeme deviataci, budeme lepší kolektív...

*Veronika Golierová, 8. ročník
kresba: Simona Uhrínová, 5. ročník*

Už len zopár mesiacov a musíme sa rozlúčiť

My, deviataci, máme už za sebou obávaný a dlhoočakávaný Monitor. Teda je už po 11. marci a najťažšie je za nami.

Sedem mesiacov rozmýšľania na akú strednú školu ísť prešlo a zrazu je tu polovica marca a nás od konečného rozhodnutia a podpisu rodičov na prihlášku delí len pár dní.

Rozhodli sme sa správne?

Pretože od strednej školy väčšinou, aj keď to nie je pravidlo, závisí aj naše budúce povolanie. Nie len práca, ktorú budeme vykonávať, ale aj vysoká škola nadväzuje na odbor, ktorý sme si vybrali na strednej škole. S výnimkou gymnázií, ktoré si štúdium na univerzite vyžadujú a celkovo nás pripravujú na akýkoľvek typ vysokej školy.

Tí starší nám zvykli hovoriť, že deviaty ročník je len o leňošení a neučení sa... . No vôbec s nimi nesúhlasím. Veď kto by chcel napísať Monitor na 50 % či dokonca prepadnúť na konci roka?

Ak by sme mohli odkázať niečo budúcim deviatakom, tak len toľko, aby sa vždy učili, rozmýšľali

kam ďalej a trávili spolu čo najviac času.

My sme si už začali uvedomovať, že pred sebou máme len tri mesiace. Teraz si už len počkáme, kým nám príde papier o prijatí na našu vybranú strednú školu, potom sa ešte nejakých pár pekných dní poučíme, skočíme na nejaký ten posledný triedny výlet s naším skvelým triednym učiteľom Kmecom a zrazu bude koniec.

Teraz už môžeme len rozmýšľať nad tým, či Jožka bude veterinárka alebo sa presadí na gymnázium, čo bude z Moniky, Lucie, Peťky, Kiky, Katky Frajkorovej, Števa či Radky po skončení gymnázia, kam pôjdu ďalej, čo bude z nášho Tomáša Hradila, či z Janča Feketeho bude počítačový maniak, či nám Jančo Sokol o pár rokov bude vyrezávať stoly a stoličky do kuchyne, alebo či Miša bude v škôlke učiť deti niektorého z nás, či z Katky a Aničky budú sociálne pracovníčky.

V prvom rade im všetci držíme prsty, aby sa splnili ich sny a aby im na strednej škole bolo tak dobre ako na tejto.

Odkaz od deviatakov:

Bolo nám tu dobre, ale priznajte sa, že ste radi, že odchádzame! (určené konkrétne pre pána učiteľa Dežerického):)

Vaši deviataci

Splnený sen

Po skončení 9. ročníka sa každý vyberie vlastnou cestou života.

Tá moja cesta sa začala v Trebišove, ale teraz pokračuje v Košiciach. Po základnej škole som veľmi chcela študovať na Konzervatóriu v Košiciach. Keďže na konzervatóriu sa odbor herectvo otvára každý druhý rok, nebolo možné podať si prihlášku na túto školu. Ako náhradu som si vybrala Cirkevné gymnázium v Trebišove, v nádeji, že si talentové skúšky aj po roku vyskúšam. Nechcela som sa vzdať svojho sna, a tak som naďalej dúfala a počas 1. ročníka na gymnázium sa usilovne pripravovala na talentové skúšky. Prešli prázdniny a ja som nastúpila do 1. ročníka na strednú školu. Tam si bolo treba zvyknúť na to, že to nie je to, čo bolo na základnej škole. Pribudlo oveľa viac učiva, úloh, nových predmetov. Na začiatku to vyzeralo dosť hrozivo. Bolo si treba zvyknúť na nových spolužiakov, profesorov a potom sa hrozná stáva menej a menej hrozným. Najdôležitejšie pre mňa bolo pripravovať sa na každú hodinu, lebo ak by prišla písomka, tak by som asi nevedela, kde mi hlava stojí. Hneď, keď som

prišla domov, sadla som si za knihy a učila sa do večera, aby som išla ráno do školy s dobrým pocitom, že som pripravená na každý predmet. Aj sa mi darilo, pretože som chcela dosahovať dobré výsledky. Tak šiel deň za dňom, mesiac za mesiacom. Prešiel prvý polrok a mňa začínali čoraz viac trápiť talentové skúšky na „konzervu“.

I prišiel mesiac apríl a s ním aj pozvánka na talentovky. Bola som po celý ten čas v napätí. V ten deň som nemala trému, ale bála som sa, že sa môj sen nenaplní. Talentovky prebehli dobre až nad moje očakávania. Keďže zo 60 uchádzačov mali prijať 10, prestávala som si veriť a myslela som si, že sa tam nedostanem. Hneď na ďalší deň boli známe výsledky a medzi desiatimi prijatými som bola aj ja. Veľmi som sa potešila a ďakovala Bohu, že sa mi splnil môj sen. Po dňoch napätia prišiel konečne veľký pokoj. Ďalej som pokračovala v štúdiu na gymnáziu a potom prišiel koniec školského roka a s ním lúčenie s gymnáziom, profesormi a hlavne s úžasným kolektívom.

Lúčenia sú vždy najhoršie.

Začal sa nový školský rok a s ním aj môj nástup na

konzervatórium. Keďže som už vedela, ako to na strednej škole chodí, nebála som sa toho začiatku. Lenže to som nevedela, že tá škola sa odlišuje od gymnázia. Na konzervatóriu som dostala do rúk rozvrh hodín, kde boli zapísané predmety, ako anglický a nemecký jazyk, informatika, náuka o hudbe, sluchová analýza, slovenský jazyk a literatúra. Tieto predmety boli kolektívne, lenže prišli ostatné, ako tanec, spev, klavír, javisková reč, javiskový pohyb a tie si bolo treba zadeliť. Predsa to bolo iné a nové.

Vyučovanie mi prebieha od rána, od 7:10. Začínam nultou hodinou, a to každý deň od pondelka do piatku. Končím o 19:10. Je to dosť náročné a únavné. Do 14:00 mám normálne vyučovanie a od 14:00 som na malej javiskovej forme, kde každý deň cvičíme etudy a venujeme sa hereckej tvorbe. Je to úplne odlišné vyučovanie ako na iných stredných školách. Ľudia sú tu iní. A aj na tých si treba zvyknúť. Ale ja sa snažím zostať takou akou som bola.

Učím sa to, o čom som vždy snívala. Aj keď je to na koncer-vatóriu ťažké a únavné, idem za svojím cieľom.

*Lenka Feketeová,
naša bývalá žiačka a budúca herečka*

Jar klope na dvere

Odnepamäti je to tak, že v roku sa vystriedajú štyri ročné obdobia. Každý z nás vie, že po zime príde jar, po jari príde leto a po lete zasa jeseň.

Prečo je to tak?

Nato je mnoho odpovedí. Práve je ten čas, keď zima z posledných síl dokazuje svoju silu. Sú to vrtochy v podobe snehu, mrazu a vetra. Ale aj ona vie, že na dlhší čas sa musí utiahnúť niekam do nez-náma. Žezlo už pevne vo svo-jich rukách drží jar.

Je to veľmi pekná časť roka. Po dlhých a mrazivých dňoch sa príroda opäť zobúdzza. Na stráňach sa začne zelenieť prvá trávička

a spod snehu vykúkajú kvieky jari – snežienky. Hneď po snežienkach prídu ďalšie a ďalšie kvety – fialky, prvosenky narcisy, tulipány. Ani stromy nezaostávajú. Na svojich holých konároch nasadzujú puky, ktoré sa rozvinú do listov a krásnych kvetov. Práve tieto kvety lákajú včely, ktoré povyletujú zo svojich úľov a húževnato ope-ľujú všetko, čo sa dá.

Neomysliteľnou súčasťou jari je spev vtákov, ktorí prekonali tisíce kilometrov, aby sa vrátili a dotvárali atmosféru jari. Pohľad na zelenajúci sa les, štebotajúce vtáky i prekrásnu vôňu všetkých tých kvetov a stromov určite nenechá človeka ľahostajným. Vtedy si uvedomíme, aká je príroda mocná a naše srdce pri tejto kráse akosi pookreje. Ale aj my, ľudia, sme na jar živší, začíname športovať, viac času trávim vonku a snažíme sa skrásliť naše okolie. Zveľadujeme záhrady, záhradky, vysádzame kvety, stromy, upravujeme trávniky.

Jednoducho duch jari je všade vokol nás. Všetko to dýcha životom. Preto sa všetci tešíme z toho, že jar na nás nezabudla a opäť prišla k nám.

*Daniela Molnárová, 7. ročník
kresba: Simona Uhrínová, 5. ročník*

Už sa tešíme na Veľkú noc

Po dlhých zimných mesiacoch sa každoročne tešíme na príchod jari. Dni sa predlžujú, slniečko začína ohrievať zem a príroda sa prebúda. Pri cestách a potokoch pozorujeme prvých poslov jari. Podbeľ, bahniatka či snežienky nás tešia svojimi kvetmi. Neodmysliteľnou súčasťou jari sú krásne sviatky – Veľká noc. Najčastejšie bývajú v apríli, no niekedy aj koncom marca. Aj v tomto roku budeme Veľkú noc sláviť v apríli. Pre nás – veriacich je Veľká noc najvýznamnejším sviatkom roka, pretože oslavuje vzkriesenie Ježiša Krista, ktorý nám dáva nádej na večný život. Preto aj symboly veľkonočných sviatkov, ako sú vajíčka či kuriatka symbolizujú zrodenie – nový život. S veľkonočnými sviatkami sa spája aj príprava rôznych jedál. Chutnejšie a očakávanejšie sú hlavne preto, že pred Veľkou nocou sa dodržiava 40 – dňový pôst, ktorý sa začína Popolcovou stredou.

U nás doma chystáme základné veľkonočné jedlá, ako sú plnka, hrudka, klobásy, šunka a tiež vajíčka na Bielu sobotu. Okrem varených vajec chystáme aj maľované a čokoládové. Ako prílohu k týmto veľkonočným jedlám podávame biely koláč, ktorý voláme paska a cviklu s chrenom alebo smotanu s chrenom. Oslava Veľkej noci začína slávením Veľkonočného trojdnia a to je Zelený štvrtok, pokračuje Veľkým piatkom a vyvrcholí na Bielu sobotu – slávnosťou vzkriesenia. No a na Veľkonočnú nedeľu vstávame veľmi skoro ráno, lebo ideme posvätiť veľkonočné jedlá. Konečne príde chvíľa, keď tie dobroty môžeme aj ochutnať. Veľkonočný pondelok patrí chlapom.... Niektorí polievajú ženy vodou, iní ich šibú korbáčom, za čo ich ženy odmenia kraslicami, ba aj pohostia jedlom a niečím „ostrým“.

Tento deň by som sa najradšej niekde „zašila“, no aj tak ma oblievačka nikdy neminie.

Tak veľa vody a veselú Veľkú noc!

Eva Rozmanová, 7. ročník

O Veľkej noci

Termín Veľkej noci nie je stály, každoročne sa mení. Veľká noc pripadá na prvú nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca - po 21. marci. Má však ustálený deň na oslavu - nedeľu - pretože Ježiš Kristus vstal z mŕtvych podľa svedectva apoštolov prvý deň po sobote (Matúš 28,1 Marek 16,1 Lukáš 24,1 Ján 20,1). Veľkonočný - tichý týždeň trvá od *Kvetnej nedele* po *Bielu sobotu*, počas ktorého si cirkev zvlášť intenzívne pripomína pamätné dni utrpenia a smrti Ježiša Krista. Ich vážnosť pripomína čierne chrámové rúcho.

Kvetná nedeľa

Kvetnou nedeľou vstupujeme do veľkého týždňa, veľkého na najdôležitejšie udalosti spásy. Počas Kvetnej nedele si pripomíname *vstup Ježiša do Jeruzalema*, aby tu oslávil veľkonočné sviatky. Slávnosť veľkonočného baránka sa vtedy mohla konať jedine v Jeruzaleme - hlavnom meste židov. Zástupy nadšene vítali Ježiša a pod nohy mu hádzali palmové ratolesti (Ján 12,13), preto má táto nedeľa pôvodne názov *Palmarum* t.j. *nedeľa paliem*. Pomenovanie Kvetná nedeľa pravdepodobne vzniklo u nás podľa toho, že u nás palmy nerastú a významné

osobnosti sa vítajú kvetmi. Snáď aj podľa toho, že tento deň spadá do skorého jarného obdobia, kedy sa objavujú prvé kvety. Na Kvetnú nedeľu, Zelený štvrtok a Veľký piatok sa na službách Božích čítajú a spievajú pašie.

Zelený štvrtok

Pomenovaný je pravdepodobne podľa zelene v Getsemanskej záhrade, kde sa Pán Ježiš modlil a bol zatknutý vojakmi. Hlavným dôvodom svätenia tohto dňa je ustanovenie Večere Pánovej Pánom Ježišom Kristom.

Veľký piatok

Kresťania si na Veľký piatok pripomínajú potupnú *smrť* Ježiša Krista na *kríži*. Evanjelici ho považujú za najvýznamnejší sviatok, pretože Syn Boží dokončil dielo vykúpenia sveta. Ježiš Kristus bol ukrižovaný na vrchu *Golgota* za cisára *Tibéria* a *Pontského Piláta*. V rímsko-katolíckych chrámoch sa v tento deň neslúži omša, oltáre sú bez chrámového rúcha, bez kríža aj svietnikov. Na niektorých miestach sa nezvoní, len rapká od štvrtku do soboty večera. Na evanjelických službách Božích sa čítajú a spievajú pašie, prisluguje sa Večera Pánova. Zachováva sa pôst - nejedáva sa mäso.

Biela sobota

Ježiš bol pochovaný do hrobu. V sobotu sa v chrámoch nekonajú služby Božie. Len večer bývajú v niektorých cirkevných zboroch služby Božie, ktoré sa začínajú v pôstnom duchu a končia sa už radosťou z Pánovho vzkriesenia. Sobota je prípravným dňom pred veľkonočnými sviatkami. Katolícka cirkev slávi vigíliu už ako radostnú slávnosť vzkriesenia a znovu sa rozozvučia zvony, ktoré od štvrtku večera nezvonili.

Veľkonočná nedeľa

Každý rok na jar sa odohráva zápas života so smrťou. Zo zamrznutej zeme vyrastá tráva, rozkvitá zasnežená lúka, na zamrznutom strome vypučia listy... Raz na jar pred 2000 rokmi na Veľkú noc sa však odohral aj iný zápas so smrťou. Veľká noc nie je len sviatkom jari. Ježiš Kristus, ktorý bol mŕtvy, prekonal smrť a vstal k novému životu. Neostal v hrobe, pretože Ho Boh vzkriesil. Po Jeho smrti Ho stovky ľudí opäť videli živého. Mnohí s Ním hovorili, dotýkali sa Ho a dokonca s Ním jedli a pili. Ježiš Kristus nebol obyčajným človekom, ale bol Božím Synom. *“Pán sa rozhodol, že z lásky k nám sám pôjde našou cestou“* - povedal sv. *Augustín*. Ježišove vzkriesenie dáva jedinečnú nádej na večný život každému, kto v Neho uverí. Nádej na život, proti ktorému je smrť už navždy bezmocná. *“Veru, veru hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“*. (Jánovo evanjelium 5,24) *“Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.* (Ev. Jána 11,25)

Z vlastnej tvorby:

Nasledujúce práce získali umiestnenie v súťaži vlastnej literárnej tvorby Kasardov Zemplín, v kategórii próza. V tomto čísle predstavujeme výhercov 1. kategórie a v júnovom čísle výhercov 2. a 3. kategórie.

Huslista Jano a princezná Krasomila

Za siedmimi horami, za siedmimi dolinami bolo jedno kráľovstvo a v tom kráľovstve žili princ Alexander a princezná Krasomila, ktorá mala svojho priateľa huslistu Jana, ktorý jej každé ráno zahral.

Raz princeznú ukradol zlý čarodej Alfonzo. Princ sa rozhodol ju zachrániť, ale Jano mu povedal, že pôjde on. Princ nič nepovedal, ale potom súhlasil. Na cestu mu dal čarovnú papierovú tašku. Jano sa vydal na cestu. Jedného dňa si všimol, že sa mu minulo jedlo. Sadol si na kameň a rozmýšľal, načo mu je papierová taška.

Otvoril ju a vo vnútri bol list, ktorý napísal princ Alexander. Bolo tam napísané: „Pomysli si a splní sa ti to, keď otvoriš tašku.“ Jano si pomyslel, že chce mať kopy jedla. Pozrel sa do tašky a bola plná dobrôt. Jano sa dosýta najedol a pobral sa ďalej. Už nevládal chodiť, ale musel. Jedného dňa pred sebou uvidel kravu. Vzal ju so sebou a išiel ďalej. O niekoľko dní stúpil na niečo tvrdé a povedalo to: „Au!“ Jano to zdvihol zo zeme a bol to gaštan, ktorý vedel rozprávať. Tak si ho vzal a išiel ďalej.

Putoval mnoho dní, ale nevedel, kde je princezná. Jedného večera mu gaštan povedal, aby ho zasadil a šiel si ľahnúť. Jano gaštan zasadil a ľahol si spať. Keď sa zobudil, uvidel obrovský strom, ktorý siahal až po mraky. Kravu nechal dole, papierovú tašku zavesil na plece a liezol hore po vysokánskom gaštane. Keď bol v polovičke cesty, gaštan mu povedal, že čarodej nemá rád hudbu.

Jano vyliezol na koniec, pred sebou uvidel veľké kráľovstvo, vstúpil dnu a pred ním stál čarodej Alfonzo. Jano rýchlo vybral husle a začal hrať. Odrazu z čarodeja nezostal ani mastný flák.

Jano oslobodil princeznú a pobral sa na zámok princa Alexandra. Na zámku bola veľká oslava a Jana pasovali za rytiera. Všetci žili až do smrti.

Matej Kuriško, 4. ročník, 3. miesto – 1. kategória

Sen o chlapcovi, čo nemá mobil a ani po ňom netúži

Uľahaný po futbale som si ľahol a zaspal ako drevo. No nie celkom ako drevo, lebo som aj vo sne pokračoval vo futbale. V mojom novom vytúženom drese Menchestru United s menom Ronaldo som sa cítil, že ním naozaj som. Môj tím hral výborne, ale prekvapilo ma, že zo súperovho tímu dával gól za gólom jeden černocho.

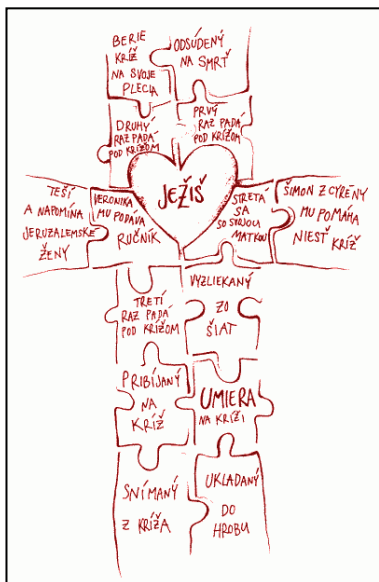
Keď rozhodca odpískal zápas, ktorý sme prehrali, nahnevaný som kráčal do šatne, ale nedalo mi, aby som sa nepristavil pri tom niktošovi, čo ma tak nahneval, že si dovoľil byť lepší ako sme boli my! Závidel som mu radosť z víťazstva. Keď som bol už celkom blízko, videl som, že ani tak nejasá, ako by som žiaril ja na jeho mieste. „To načo sa snažil vyhrať, keď sa neraduje!“ hundral som si pre seba, ale skôr pre neho, aby ma počul. A on nič! To ma nahnevalo ešte viac, a tak mu vravím: „Futbal je hra pre zábavu a koho víťazstvo neteší, asi si ho nezaslúži.“ No on ani na to nič.

„Čo si nemý?“ pýtal som sa už trošku kľudnejšie. „Nie, ja sa ešte naozaj neteším,“ hovoril, ako keby bol môj kamarát. „Ja svoju skutočnú radosť prežijem až o niekoľko dní, keď pôjdem domov. Myslím, že odmena za víťazstvo postačí na malú studňu blízko nášho domu. Veľa ich tam zomiera od hladu a smädu.“ Tak som sa započúval, že som aj zabudol ísť do mojej šatne a pod sprchu. Jeho smutná tvár bola horšia ako ľadová sprcha. A tak mu hovorím: „Zavolaj domov, alebo pošli aspoň sms-ku, nech to vedia, čo si pre nich vybojoval.“ „Nemám ako“ povedal. Povedal som mu, že mu požičiam mobil, a vo sne som si ani nespomenul, že odkedy mi v škole ukradli môj prvý mobil, ten nepožičiam iba ak najlepšiemu kamarátovi a ešte tak mojej sestre.

„Nie preto, že nemám mobil, nevolám! Nemám ho preto, že ho ani nepotrebujem!“ už nie tak ochotne dodal. To som mu nerozumel nie preto, žeby sme nehovorili rovnakou rečou, ale preto, že takého, čo nepotrebuje mobil asi nepoznám. Vyzeral, že sa nerobí, teda nepretvaruje. Porozprával mi, že tam by tu sms-ku nikto neprečítal, lebo nepoznajú písmenka. A tiež mi vyrozprával príbeh, ako ho lekár od nás liečil. A keď mu bolo lepšie hral s ním túto hru. Až sa mu tak zapáčila, že sa od rána do večera hral iba s loptou. Nacvičoval si všelijaké triky a finty a dostal sa ďaleko z domu. Má sa tu dobre ale je smutný, keď myslí na bratov a sestry u nich doma.

Zobudil som sa skôr ako obvykle. Nahnevaný na seba, že som si nepýtal od chlapca adresu, ani ako sa volá. Ale veď to bol len sen. Od leta, keď som mal tento sen už prešlo niekoľko mesiacov, ale keď oddychujem unavený po futbale musím na to myslieť, ako keby to bolo naozaj. Rozprával som to mojej sestre. Súhlasila, že budeme šetriť na studňu pre černoškov. A možno to bude trvať dlho, možno až kým budeme dospelí, ale raz tam príde a vykopeme aj my jednu studňu.

*Dávid Kubica, 4. ročník,
1. miesto – 1. kategória*

Ježiš – víťaz nad smrťou – stojí tu nepremožený, slávny uprostred sveta a pozýva k sebe všetkých, ktorí chcú byť novým stvorením a zýčať znovu, dokonalejšie, múdro, šťastne.

Nech on – zmŕtvychvstalý Kristus, naplní celý váš život svojou veľkonočnou radosťou, nekonečnou láskou a svojim požehnaním nech vás sprevádza.

*Radosné a požehnané veľkonočné sviatky
vám praje
Základná škola Svätej rodiny*

Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

ZŠ Svätej rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk

Na zamyslenie:

Pozoruhodné citáty o múdrosti

Len múdry človek sa javí smiešnym v spoločnosti hlupákov.

Múdremu stačí povedať jedno slovo, ale hlupákovi musíš vysvetľovať donekonečna.

Najvyššia múdrosť si nikdy nerobí starosti s budúcnosťou, ale podriaďuje sa úplne Jeho vôli.

Ak nebudeš zajtra múdrejší, než si bol včera, nie si moc múdrom.

Ak dáš ľuďom príliš veľa vedomostí no bez múdrosti;
vynájdu atómové bomby i vojnové stroje, kozmické lode a dajú sa do vojny
... zatiaľ čo milióny zomierajú od hladu.

Ten, kto nevie a vie, že nevie, ten je hlúpy – podopri ho!

Ten, kto nevie a nevie, že nevie, je prostoduchý – uč ho!

Ten, kto vie a nevie, že vie, ten je spiaci – prebuď ho!

Ten, kto vie a vie, že vie, ten je múdry človek – nasleduj ho!

Dobry človek nazaváha pripustiť, že sa mylil.

Ukľudni sa vedomím, že je dnes múdrejší než bol včera.

Základom poznanie je bázeň pred Pánom, len blázni pohrdajú múdrosťou a usmerňovaním.

(Príslovia 1 : 7)

Lebo múdrosť udeľuje Pán, poznanie a rozumnosť pochádzajú z jeho úst.

(Príslovia 2 :6)

Ak niekomu z vás chýba múdrosť, nech si prosí od Boha, ktorý dáva všetkým štedro a bez výčitky,

a dostane ju.

(Jakub 1 :5)